

Tað er ikki tørvur á at útbúg

Brúkið heldur Gudfrøðideildina á Fróðskaparsetrinum til at eftirútbúgva prestar — og til gransking

— Eg haldi, at tað er skeivt at halda fram við at útbúgva fleiri føroyingar til prest, soleiðis sum tørvurin er í dag og í framtíðini. Tørvurin er helst nøktaður 40 til 50 ár fram í tíðina, um tey, sum hava fingið útbúgving á Gudfrøðideildini á Fróðskaparsetrinum halda fram við lestrinum og gera seg liðug og síðani koma heimaftur.

Tað er Lisbeth Michelsen, fyrrverandi leiðari av Gudfrøðideildini á Fróðskaparsetrinum, sum sigur hetta í samrøðu við Tíðindablaðið Sosialin.

Hon heldur, at Gudfrøðideildin heldur eigur at halgast tí upprunaliga endamálinum: at granska kirkjusøgu og arbeiða við bibliutýðing.

Hon heldur eisini, at Gudfrøðideildin eigur at brúkast til at eftirútbúgva prestar og síðani til møguligan hjágreinslestur innan kristni/religið.

Lisbeth Michelsen er flutt til Danmarkar, har hon nú starvast sum prestur við Nørre Herlev Kirke.

Í summar fór Lisbeth Michelsen frá sum leiðari av Gudfrøðideildini á Fróðskaparsetrinum, og Petur Martin Rasmussen, prestur á Eiði, tók við hesum starvinum. Lisbeth er síðani farin til Danmarkar, har hon hevur fingið eitt nýtt starv sum prestur í Nørre Herlev Kirke.

Tíðindablaðið Sosialurin nýtti høvi til at tosa við Lisbeth Michelsen, áðrenn hon fór av landinum.

Fróðskaparsetrið varð sett á stovn í 1965 við tí fyrri eyga at byrja eina føroyamálsdeild. Fyrst í 70-árunum vóru ynski frammi um at viðka virksemið hjá Setrinum til at fevna um aðrar greinar og útbúgvingar eisini. Tí vóru fleiri nevndir settar at kanna, um tørvur møguliga var á nýggjum lærugreinum og útbúgvingum — eitt nú journal-istútbúgving, tónleikaút-

búgving, hægri sjúkra-systraútbúgving o.s.fr.

Eitt úrslit var so Støðis-útbúgvingin, sum varð sett á stovn í 1972 og sum framvegis virkar. Í 1976 var so enn ein deild stovnst. Tað var Gudfrøðideildin. Henda nýggja deildin skuldi hava til uppgávu at arbeiða við kirkjusøguligari gransking eitt nú at skriva eina føroyska kirkjusøgu og at arbeiða við føroyskari bibliutýð-

ing í samstarvi við Føroyamálsdeildina.

Gransking — undirvísing

Lita vit aftur á tey 7 árin, Gudfrøðideildin hevur virkað, siggja vit, at upprunaliga endamálið, at arbeiða við gransking, ongantið hevur verið fylgt. Talan hevur harafturimóti bert verið um

undirvísing. Sjálv heldur Lisbeth, at orsøkin til hetta helst er hon, at fyrri at fáa pening til hesa deildina hevur verið neyðugt at visa á nakað meira konkret — eitt nú undirvísing.

Lisbeth tók við leiðarastarvinum á Gudfrøðideildini 1. august 1980. Hetta var eitt hálvt starv. Tí helvtina av tíðini skuldi hon undirvísja næmingum á Læraraskúlanum í kristni/religið.

Stórur partur av arbeiðnum hjá Lisbeth fyrstu tíðina var at fáa greiðu á avtalum við hægri lærustovnarar í Keypmannahavn og í Árhús. Tað var rættiliga tydingarmikið at hava greiðar avtalur, soleiðis at næmingarnir vistu, hvat teir fingi undantaksloyvi fyrri, áðrenn tey fóru til Danmarkar at lesa viðari. Hetta liggur so heilt greitt nú.

Ov fáir næmingar

Hetta árið Lisbeth tók við leiðarastarvinum á Gudfrøðideildini søktu ov fáir næmingar, til at farast

kundi undir eitt nýtt undirvísingarár. Men her hendi so tað, at teir næmingarnir, sum tá høvdu verið á deildini í tvey ár og høvdu fingið prógv, vóru sinnaðir at fylgja undirvísingini enn eitt ár í Føroyum.

Ein fór til Árhús og fimm ynsktu at halda fram á Setrinum. Hetta var ein serstøða sigur Lisbeth, so neyðugt var at vita, um tey kundu fáa dispensatión fyrri hetta triðja árið, tá tey fóru til Danmarkar.

Og tað fingi vit heilt greiðt boð um. So tey hildu fram triðja árið.

Lisbeth sigur viðari, at av tí at hetta var ein størri roynd enn vanligt, var neyðugt við fremmandum provdómarum, tá hetta triðja árið skuldi takast. — Vit vóru samd um at hava triggjar próvtøkur og lata Føroyamálsdeildina tyða uppgávurnar og síðani senda tær til Danmarkar, har provdómarskuldur lesa tær. Ein orsök til at hetta var gjørt var at finna fram til, á hvørjum støði næmingarnir vóru á í hesi útbúgvingini, áðrenn teir fóru til Danmarkar.

Úrslitið visti seg at verða gott. Hetta árið var dumpuprosenturin í Árhús í lærugreinini kirkjusøgu 75%. Teir triggir føroyingararnir, sum sendu sínar uppgávur (í kirkjusøgu) til Danmarkar, fingi karakterirnar 6, 8 og 10. Lisbeth sigur, at hetta var ikki tí, at undirvísingin í Føroyum hevði verið so einastandandi góð. Men umstøðurnar hava verið við til at geva tað góða úrslitið.

Nevniliga: at tað hava verið fáir næmingar, at teir hava havt møtskyldu, at teir hava verið á einum staði, og at tað tí hevur verið lættari at hava eftirlit við teimum. Kortini má sigast, at undirvísingin ikki kann sammetast við ta í Danmark, har næmingarnir hava lærarar, ið hava serútbúgvið seg innan tær ymsu greinarnar.

Í 1981 byrjaðu so aftur fyra nýggir næmingar á Gudfrøðideildini. Teir vórðu lidnir í ár.

Lisbeth Michelsen
uttanfyri Gudfrøðideildina á Debesartrøð

